

Απολύτρωση και απελευθέρωση

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όχι στον άνθρωπο αλλά, κατά τρόπο μοναδικό, στο Θεάνθρωπο «έχουμε την απολύτρωσιν» από την αμαρτία, το θάνατο και το διάβολο. Γιατί; Γιατί Αυτός ο «Μονογενής» έδειξε και φανέρωσε σε μας το σώμα του ανθρώπου χωρίς αμαρτία. Είναι γεγονός ότι ό διάβολος και ο θάνατος, με την αμαρτία, κρατούν, χωρίς εξαίρεση, στη δουλεία όλους τους ανθρώπους. Ενώ το σώμα του Θεανθρώπου είναι χωρίς αμαρτία και γι' αυτό ο διάβολος και ο θάνατος δεν έχουν εξουσία εναντίον Του και το οποίο αφού αναστήθηκε και με την ανάστασή Του νίκησε τον θάνατο, άνοιξε και το δρόμο σε κάθε «σώμα» για την ανάσταση και την αιώνια ζωή. Παρών είναι ο Κύριος και στο «τεθνηκός» σώμα Του στο τάφο και στη ψυχή Του, με την οποία κατέβηκε στον άδη, ο Σωτήρας είναι σαν να λέει στο διάβολο: ιδού το «τεθνηκός» σώμα μου. Ο θάνατός του, δείχνει ότι Αυτό είναι πραγματικά ανθρώπινο. Ιδού η ψυχή μου, η οποία είναι μαζί μου στον άδη. Δείτε ότι στο σώμα μου και στη ψυχή μου, δεν υπάρχει ούτε η παραμικρή αμαρτία. Ολοκληρωτικά είναι αναμάρτητα και άγια και γι' αυτό δεν μπορείτε να τα κρατήσετε ούτε στη «δουλεία» του θανάτου, ούτε στη «δουλεία» του άδη. Το σώμα μου το αναμάρτητο, με την «αναμαρτησία», τη θεϊκή καθαρότητα και την αγιότητά Του, απολυτρώνει την ανθρώπινη φύση από την αμαρτία, το θάνατο και το διάβολο, απελευθερώνει από τη δουλεία αυτών τους ανθρώπους και ανοίγει το δρόμο σε κάθε ανθρώπινο «ον» για την ανάσταση και την αιώνια ζωή.

«Έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού». Γιατί «διά του αίματος αυτού»; Γιατί το αίμα του σώματός Του «κατέστη», έγινε θεϊκό και με την θεϊκή του «παναξία» απολύτρωσε την ανθρώπινη φύση από το θάνατο. Και γιατί ακόμη; Γιατί το αίμα του σώματός Του είναι θεϊκό και ζωοδοτικό και αιώνια έμεινε τέτοιο και στο σώμα Αυτού, την Εκκλησία. Και εμείς «έχομεν την απολύτρω-σιν διά του αίματος αυτού» γιατί ζώντας στο σώμα Αυτού, την Εκκλησία, ζούμε με το Πανάγιο και ζωοδοτικό αίμα Αυτού. Γιατί ακόμη; Γιατί με Αυτό το Άγιο και ζωοδοτι-κό

αίμα κοινωνούμε στη θεία Ευχαριστία και Αυτό «καθίσταται», γίνεται η ζωή μας, η χωρίς λάθη ζωή μας, η αθανασία μας, η αγιότητά μας, η σωτηρία μας, η θέωσή μας. «Έχομε την άφεσιν των παραπτωμάτων, διά του αίματος αυτού», γιατί το θεϊκό, το πανάχρονο και ατίμητο αίμα Του χύθηκε για τις αμαρτίες μας. Μετά από «την ροή» του αίματός του, καμιά ανθρώπινη αμαρτία δεν έμεινε χωρίς άφεση, ασυγχώρητη. Όσος είναι ο «πλούτος» της χάριτος του Χριστού, τόση είναι και η δύναμη του αίματός Του. Σε αυτό το πανάκριβο και παν-ζωοδοτικό αίμα μπορεί να βρει την «απολύτρωση» και την συγχώρηση των αμαρτιών του, καθένας που «συσσωματώνεται» με τον Χριστό, καθένας που καθίσταται, που γίνεται «σύσσωμος» με το θεανθρώπινο σώμα Του, που είναι η Εκκλησία.

(Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, «Προς Εφεσίους επιστολή του Απ. Παύλου»)